

Kitab Daniel - Nomer Tilu Puluh Tilu

“Meterai” Allah Anu Dicapkeun dina Dékrit Hukum Minggu: Hiji Analisis Nubuat ngeunaan Daniel Pasal 6

Jeff Pippenger

2023-12-28

“Segel” Allah anu bisa katempo, dipasrahkeun dina waktu ditetepkeunana dekrit hukum Minggu.

“Moal saurang ogé ti antara urang anu bakal narima meterai Allah salila watak urang masih aya hiji cacad atawa noda. Ditinggalkeun ka urang pikeun ngalereskeun kakurangan dina watak urang, pikeun nyucikeun bait jiwa tina unggal najis. Mangka hujan ahir bakal turun ka urang sakumaha hujan ti heula turun ka para murid dina Poé Pentakosta....”

“Naon anu keur maranéh pigawé, dulur-dulur, dina karya agung persiapanan ieu? Jalma-jalma anu ngahijikeun diri jeung dunya keur narima wangun dunya sarta nyiapkeun diri pikeun tanda sato galak. Ari jalma-jalma anu henteu ngandelkeun diri sorangan, anu ngahinakeun diri di payuneun Allah sarta nyucikeun jiwana ku taat kana bebeneran, maranéhna keur narima wangun sawarga sarta nyiapkeun diri pikeun segel Allah dina tarangna. Nalika parentah éta dikaluarkeun sarta cap éta ditetepkeun, tabiat maranéhna bakal tetep murni jeung tanpa cacad salalanggengna.” Testimonies, jilid 5, 214, 216.

Daniél nampi meterai anu katingali, nalika anjeunna dialungkeun ka guha singa, ku kituna ieu pasal ngagambarkeun dekrit hukum Minggu.

Tuluy jalma-jalma éta ngariung ka raja, tuluy maranéhna nyarios ka raja, “Sing uninga, nun raja, yén hukum urang Media jeung Persia téh kieu: yén euweuh parentah atawa katetepan anu geus ditetepkeun ku raja anu meunang dirobah.” Tuluy raja maréntah, sarta maranéhna mawa Daniél, tuluy ngalungkeun anjeunna ka jero guha singa. Ari raja nyarios sarta saur ka Daniél, “Allah anjeun anu terus-terusan ku anjeun dilayanan, Anjeunna bakal nyalametkeun anjeun.” Tuluy hiji batu dibawa sarta diteundeun dina lawang guha éta; jeung raja nyégél éta ku cingcin capna sorangan, jeung ku cingcin cap para pangagungna; supaya maksud ngeunaan Daniél henteu robah. Daniél 6:15–17.

Caritana teu mungkas di dinya, nanging memang mungkas di tempat asalna. Galur dina Daniel pasal genep ngagambarkeun hiji konfederasi anu utamana dipingpin ku saratus dua puluh pangeran, jeung dua présidén anu leuwih handap, tapi ogé ngawengku para panaséhat, para kapten, jeung para gubernur. Pasatujuan lima rupa éta diwangun pikeun nipu raja sangkan nganiaya Daniel. Caritana ditungtungan ku hukuman maranéhna, sabab maranéhna ngagambarkeun hiji pangadilan husus anu kajadian dina hukum Minggu; hiji pangadilan anu henteu ditujukeun ka jalma-jalma anu ngawakilan Daniel atawa raja, tapi ka jalma-jalma anu nipu raja.

Tuluy éta raja maréntahkeun, tuluy maranéhna mawa jalma-jalma anu geus nuduh Daniél; sarta maranéhna dialungkeun kana liang singa, maranéhna, anak-anakna, jeung pamajikan-pamajikanana; sarta singa-singa éta ngungkulan maranéhna, jeung ngaremurkeun

sakabéh tulang-tulangna saméméh maranéhna nepi ka dasar liang éta. Daniel 6:24.

Dina skénario nubuat, salawasna garéja anu nipu nagara, jeung pasal genep keur ngaidéntifikasi panipuan anu dilaksanakeun ka raja. Sanggeus Ahab nyaksian pintonan anu agung tina kakawasaan Allah di Gunung Karmel, Élias mingpin anjeunna ngaliwatan hujan balik ka Isebel. Ahab teu boga alesan pikeun nganggap yén Isebel moal kagum ku kasaksian anu kuat ngeunaan kakawasaan Allah, tapi Ahab geus katipu ngeunaan kabencian Isebel anu ngakar jero ka Élias. Carita Élias dina papasangan jeung Ahab jeung Isebel deui diulang dina carita Yohanes Pembaptis (anu téh Élias), jeung Herodes jeung Herodias.

Nalika dina poé kalahiranana, Herodes anu keur mabok jangji ka Salome, (putri Herodias), satengah karajaanana, anjeunna teu nyangka yén Herodias bakal nungtut sirah Yohanes. Para raja, boh Ahab, Herodes, atawa Darius, kataripu ku awéwé nu najis ngaliwatan tarian para nabi palsu Yézébel, atawa tarian putri Herodias, atawa pakumpulna paséa lima pihak dina carita Daniel. Pilatus ogé kataripu ku kalungguhan imam anu korup, anu ngawakilan “garéja” Yahudi, sarta garéja ngalambangkeun hiji awéwé.

Panyesatan téh mangrupa hiji ciri tina skénario nubuat, jeung Islam dina Kasusah anu katilu téh nyaéta kabohongan anu dipaké pikeun nipu Perserikatan Bangsa-Bangsa dina poé-poé panungtungan ku jalan rasa sieun. Boh “panyesatan” boh “kabohongan” anu ngahasilkeun éta panyesatan, geus diidéntifikasi dina Firman nubuat Allah. Peran Islam, jeung kapausan anu jadi sirah kadalapan tina tujuh sirah, geus diidéntifikasi minangka bagian tina amanat anu dibuka segelna dina poé-poé panungtungan, nyaéta Wahyu Yesus Kristus. Ku sabab éta, nyingkabkeun panyesatan Darius dina Daniel pasal genep mangrupa bagian tina amanat anu nyusun amanat Panyaur Tengah Peuting. Panyesatan téh unsur anu nyageurkeun sapinuhna tatu maut éta, ku kituna ngahudangkeun deui kapausan minangka karajaan anu kadalapan jeung panungtungan. Dina panyesatan Darius, dua présidén anu murtad jeung saratus dua puluh pangeran téh mangrupa wakil-wakil tina pakumpulan panyesatan anu dipatalikeun sabalikna jeung Daniel.

Saratus dua puluh mangrupikeun lambang murid-murid Allah dina Pentakosta.

Jeung dina mangsa éta Petrus nangtung di tengah-tengah para murid, tuluy nyarios, (jumlah ngaran anu ngariung babarengan kira-kira saratus dua puluh.) Rasul-rasul 1:15.

Pentakosta ngalambangkeun hukum Minggu nalika segel ditekenkeun, sarta saratus dua puluh pangeran anu nipu Darius téh mangrupa simbol kapamimpinan imam palsu dina mangsa hukum Minggu. Dua golongan jalma anu nipu raja dipidangkeun ku dua présidén murtad jeung saratus dua puluh pangeran murtad. Dua présidén éta digolongkeun babarengan jeung Daniel, anu mangrupikeun nabi. Dua golongan anu nipu Darius ngawakilan sakelompok nabi palsu jeung sakelompok imam anu geus ruksak.

Cilaka para pastor-pastor anu ngarusak jeung ngabubarkeun domba-domba pangangonan Kami! saur PANGERAN. Ku sabab eta, kieu timbalan PANGERAN, Allah Israil, ngalawan para pastor anu ngamangnaan umat Kami; maraneh geus ngabubarkeun kawanan Kami, geus ngusir maranehna, sarta henteu ngawas maranehna: behold, Kami baris ngadatangan ka

maraneh kajahatan tina kalakuan maraneh, saur PANGERAN. Jeung Kami baris ngumpulkeun sesa kawanan Kami ti sagala nagara ka mana maranehna geus ku Kami diusir, sarta baris mulangkeun maranehna deui ka kandang-kandangna; jeung maranehna baris buahan sarta beuki loba. Jeung Kami baris ngadegkeun pangangon-pangangon di luhur maranehna anu bakal ngamangnaan maranehna: sarta maranehna moal sieun deui, moal gimir, jeung moal kakurangan, saur PANGERAN. Behold, bakal datang poé-poé, saur PANGERAN, yen Kami baris ngangkat pikeun Daud hiji Cabang anu adil, sarta hiji Raja bakal marentah jeung hasil, sarta bakal ngalaksanakeun pangadilan jeung kaadilan di bumi. Dina mangsa-Na Yuda bakal disalametkeun, jeung Israil bakal cicing kalawan aman: jeung ieu ngaranna anu ku eta Anjeunna bakal disaur, PANGERAN KAADILAN URANG. Ku sabab eta, behold, bakal datang poé-poé, saur PANGERAN, maranehna moal deui nyebut, PANGERAN hirup, anu ngaluarkeun urang Israil ti tanah Mesir; Tapi, PANGERAN hirup, anu ngaluarkeun jeung anu nungtun turunan kulawarga Israil ti nagara kalér, jeung ti sakabeh nagara ka mana maranehna geus ku Kami diusir; sarta maranehna bakal cicing di tanahna sorangan. Haté Kami di jero Kami remuk ku sabab para nabi; sakabéh tulang Kami ngageter; Kami lir jelema mabok, jeung lir jelema anu kakeueum ku anggur, ku sabab PANGERAN, jeung ku sabab kecap-kecap kasucian-Na. Sabab tanah pinuh ku para zinah; sabab ku lantaran sumpah tanah milu berkabung; tempat-tempat anu merenah di padang gurun geus garing, jeung lalampahan maranehna jahat, sarta kakawasaan maranehna henteu bener. Sabab boh nabi boh imam najis; enya, di jero imah Kami geus kapanggih kajahatan maranehna, saur PANGERAN. Ku kituna jalan maranehna bakal jadi keur maranehna saperti jalan licin dina poek: maranehna bakal didorong terus, sarta murag di dinya: sabab Kami baris nimpakeun kajahatan ka maranehna, nya eta taun pangdatangan maranehna, saur PANGERAN. Yermia 23:1–12.

“Taun pamariksaan” dina kitab Yeremia téh nyaéta hukuman pikeun para pangawasa nu ngararancang tipu daya ka Darius. Hukuman pikeun nabi-nabi palsu jeung imam-imam téh mangrupa jejer dina Pangandika nubuatan. Jeung sakumaha kapendetaan nu geus ruksak mingpin sarta nipu para pangawasa Romawi ngalawan Kristus, konspirasi dina Daniel genep nyangkem éta bebeneran nubuatan anu sarua.

Gurat-gurat nubuat dina pasal lima Kitab Daniel ngajelaskeun pangadilan eksekutif anu dilaksanakeun ka tanduk Republican jeung ka bangsa Amérika Sarikat dina mangsa hukum Minggu. Pangadilan éta diréngsékeun ku Islam tina Woe katilu, anu geus nyelundup asup ka karajaan ngaliwatan témbok kidul anu teu dijaga. Garis hukum Minggu dina pasal tilu Kitab Daniel nandakeun umat Allah keur diangkat jadi panji pikeun sakuliah dunya dina mangsa éta pisan. Pasal genep museur kana pangadilan anu dilaksanakeun ka nabi-nabi palsu dina sajarah anu sarua éta.

Dina hukum Minggu di Amérika Sarikat, tanduk Protestan nu murtad téh diwangun ku dua golongan: hiji nu ngajaga Minggu sabagé poé ibadah, jeung hiji deui nu kalawan sia-sia ngaku ngajaga Sabat sabagé poé ibadah. Pasangganna dina jero tanduk Républik nyaéta partéy Démokrat jeung Républik. Masing-masing tina dua tanduk nu murtad éta geus dilambangkeun ku urang Saduki jeung urang Parisi dina jaman Kristus. Dua présidén nu murtad jeung saratus dua puluh imam dina panipuan Darius ogé ngagambarkeun dua golongan tina tanduk Protestanisme nu murtad. Sanajan sabenerna maranéhna téh tokoh pulitik dina mangsa kajadian éta lumangsung,

kontéks nubuat nétélakeun yén kakawasaan agama nu murtad itulah nu nipu nagara.

Carita, sakumaha digambarkeun di Gunung Karmel, nembongkeun dua golongan nabi palsu: nabi-nabi Baal jeung nabi-nabi rungkun suci (Ashtarot). Duanana babarengan ngalambangkeun gabungan garéja jeung nagara, sabab Baal téh déwa jalu jeung Ashtarot téh déwi bikang. Ahirna Élia maehan nabi-nabi palsu di Gunung Karmel, sakumaha ogé paséa rahayat dina Daniel pasal genep dialungkeun ka jero guha singa.

Sarta Elia ka maranéhna, “Tangkep nabi-nabi Baal; ulah aya saurang ogé ti antarana anu lolos.” Geus kitu maranéhna nangkep éta nabi-nabi; tuluy ku Elia dibawa ka handap ka walungan Kison, sarta dipaéhan di dinya. 1 Raja-raja 18:40.

Dina carita Gunung Karmel anu sarua, anu diwakilan ku Yohanes Pembaptis, kakawasaan anu nipu téh nyaéta anak awéwé. Duanana carita nangtukeun yén para panipu téh nari, boh ngurilingan kurban maranéhna di Gunung Karmel, boh dina pésta ulang taun Herodes anu mabok, tempat Salome ngalakukeun tari tipuna. Kalawan babarengan, dua garis éta nangtukeun gabungan garéja jeung nagara anu kabentuk sampurna dina hukum Minggu, sarta yén garéja-garéja murtad di Amérika Sarikat téh anak-anak awéwé Herodias, anu nyaéta Izébel, anu duanana ngawakilan Katolik. Ulang taun Herodes nandaan ahir karajaan kagenep tina sato bumi, tapi dina waktu anu sarua nandaan kalahiran karajaan katujuh tina nubuat Alkitab (Perserikatan Bangsa-Bangsa).

Dina éta jangji ka Salomé, Herodes satuju pikeun méré satengah karajaanana ka Salomé, ku kituna nandakeun yén karajaan katujuh ngalambangkeun gabungan satengah garéja jeung satengah nagara. Karajaan éta dimimitian nalika sirah Yohanes dipasrahkeun ka Herodias. Ku sabab kitu, karajaan katujuh digambarkeun dina Wahyu pasal tujuh welas minangka nu terus lumangsung ngan sakeudeung wungkul. Dina mangsa hukum Minggu, persatuan tilu rupa éta ditegakkeun, sabab di dinya sapuluh raja sapuk pikeun masrahkeun karajaan maranéhna anu sakeudeung umurna ka sato galak salila sa “jam.” Éta hiji “jam” téh nyaéta “jam” krisis hukum Minggu, anu dimimitian di Amérika Sarikat sarta réngsé nalika Mikail nangtung.

Jeung sapuluh tanduk anu ku maneh katingali téh sapuluh raja, anu can narima karajaan acan; tapi maranéhna narima kakawasaan minangka raja salila sajam babarengan jeung sato galak éta. Maranéhna sapamadegan, sarta bakal masrahkeun kakawasaan jeung kakuatan maranéhna ka sato galak éta. Maranéhna bakal perang ngalawan Anak Domba, jeung Anak Domba bakal ngéléhkeun maranéhna; sabab Anjeunna téh Gusti nu ngungkulan sakumna gusti, jeung Raja nu ngungkulan sakumna raja; jeung jalma-jalma anu marengan Anjeunna téh anu disaur, anu kapilih, jeung anu satia. Wahyu 17:12–14.

Raja-raja sapuluh, anu dilambangkeun ku Herodes, sapuk dina poé ulang taun karajaan katujuh pikeun masrahkeun satengah karajaan maranéhna ka sato galak salila krisis hukum Minggu, anu dilambangkeun salaku “sajam.” Dina “sajam” éta, tulisan leungeun ditulis dina témbok Belsyazar. Dina “sajam” éta, Syadrah, Mésakh, jeung Abédnego dialungkeun kana tungku seuneu sarta diangkat dina hiji mega sakumaha dua saksi dina Wahyu pasal sabelas. Uni tilu rangkep dihiijikeun ku panipuan anu dilaksanakeun ku sato galak bumi, anu nurunkeun seuneu ti langit di hareupeun manusa.

Saterusna kuring nenjo hiji sato galak deui naék ti jero bumi; tandukna dua, siga anak domba, tapi omongna kawas naga. Jeung manehna ngalaksanakeun sagala kakawasaan sato galak kahiji di payuneunana, sarta ngajadikeun bumi jeung sakur anu nyicingan éta nyembah ka sato galak kahiji, anu tatu maotna geus cageur. Jeung manehna ngalakukeun mujijat-mujijat anu gedé, nepi ka ngajadikeun seuneu turun ti langit ka bumi di hareupeun jalma-jalma, sarta nipu jalma-jalma anu nyicingan bumi ku jalan mujijat-mujijat anu dipibanda kakawasaan pikeun dilakukeunana di hareupeun sato galak éta; bari nyarita ka jalma-jalma anu nyicingan bumi, supaya maranéhna nyieun arca pikeun sato galak anu kungsi tatu ku pedang, tapi tetep hirup. Wahyu 13:11–14.

Dunya ieu katipu, lain ku mujijat-mujijatna pisan, tapi ku “cara-cara mujijat éta” anu dipiboga kakawasaan ku anjeunna pikeun ngalaksanakeunana. Ungkara “cara-cara mujijat éta” téh mangrupa frasa tambahan, tapi éta nempatkeun tekenan anu leres kana mujijat-mujijat éta, anu kudu diperhatikeun kalayan taliti. Cara pesen palsu éta (seuneu ti sawarga) nipu dunya téh penting pikeun dipikawanoh, sabab ayeuna urang aya dina sajarah anu sarua pisan nalika pangeusi planét bumi keur dihipnotis ngaliwatan hiji “jalan raya super informasi” anu dikawasa jeung dimanipulasi ku padagang-padagang globalis di bumi. Perkawis éta ku urang rék ditunda heula nepi ka tulisan-tulisan salajengna, tapi ayeuna urang ngan saukur nyatet yén tipu daya para présidén jeung para pangeran anu dilaksanakeun ka Darius téh mangrupa hiji jejer nubuat anu husus, ngamuat sababaraha unsur anu silih pakait anu kudu dipikawanoh.

Pakaitan tilu rupa dihijikeun ku tipu daya tari ngagoda Salome di payuneun para pamingpin dina pesta ulang taun Herodes. Tipu daya anu dipaksakeun ka Pilatus, anu sifatna dua rupa, nyaéta tuduhan yén Kristus keur nimbulkeun jeung ngamajukeun panghasutan ngalawan kakawasaan nagara, sarta deuih yén Anjeunna ngahujat ngalawan kakawasaan agama. Dina sajarah éta tilu pihak anu silih nentang jadi ngahiji. Kakawasaan Romawi (nagara), Barabas, hiji Kristus palsu (nabi palsu), jeung garéja Yahudi anu murtad (sato galak). Garéja anu murtad éta nipu kakawasaan Romawi (nagara), ku kabohongan dua rupa, nyaéta panghasutan jeung pitenah.

Nalika Darius ahirna disadarkeun kana motivasi para nu nipu anjeunna, anjeunna kapaksa ngalungkeun Daniel ka liang singa. Daniel ngalanggar hukum nagara ku lantaran taatna ka hukum Allah. Kabohongan anu ditepikeun ka Darius dilaksanakeun ku cara ngagedékeun kareueus Darius, ku kituna nyegah anjeunna pikeun nganyahokeun motivasi para nu nipu anjeunna. Kabohongan jeung panipuan dina carita Daniel jeung liang singa nandakeun yén kataatan ka Allah téh dianggap minangka pitenah jeung panghianatan, anu mangrupa panipuan dua rupa anu sarua saperti dina kayu salib, sarta pananda jalan tina kayu salib saajar jeung pananda jalan tina hukum Minggu.

Hukuman pikeun kakawasaan agama anu nipu téh mangrupa hiji poko dina nubuat Alkitab, kitu deui kanyataan yén kakawasaan agama éta nipu kakawasaan nagara.

Jalma-jalma ningali yén maranéhna geus katipu. Maranéhna silih tuding yén geus silih pituduh kana karuksakan; tapi sakabéhna ngahiji dina numpukkeun hukuman anu pangpaitna ka para palayan. Gembala-gembala anu teu satia geus ngaramalkeun hal-hal anu mulus; maranéhna geus mingpin para pangdégéna supaya ngabatalkeun hukum Allah sarta nganiaya jalma-jalma anu rek ngajaga éta hukum tetep suci. Ayeuna, dina kaputusan maranéhna, guru-guru ieu

ngaku di hareupeun dunya ngeunaan karya panipuan maranéhna. Jalma réa pinuh ku amarah. “Urang leungit!” ceuk maranéhna bari ngajerit, “jeung maranéh anu jadi sabab karuksakan urang;” tuluy maranéhna malik nyerang para gembala palsu. Jalma-jalma anu baheula paling ngagumkeun maranéhna pisan bakal ngucapkeun kutuk anu pangpikasiauneunana ka maranéhna. Leungeun-leungeun anu baheula makékeun maranéhna makuta kameunangan bakal diangkat pikeun ngabinasakeun maranéhna. Pedang-pedang anu tadina pikeun meuncit umat Allah ayeuna dipaké pikeun ngancurkeun musuh-musuh maranéhna. Di mana-mana aya pasea jeung tumpahna getih.” The Great Controversy, 655.

Para pamingpin agama dibalikan seranganna sanggeus masa probation ditutup, sabab umat-umatna nyadar yén maranéhna geus katipu ku hiji bohong anu disebarkeun ku para pamingpin agama. Para présidén jeung para pangéran, babarengan jeung kulawargana, sadayana ngalaman pangadilan pambalesan anu sarua ku sabab bohong anu maranéhna sebarkeun. Waktu Élia meuncit para nabi palsu di Gunung Karmel, pambalesan anu sarua éta digambarkeun dina “gempa anu gedé” dina Wahyu pasal sabelas, waktu “tujuh rébu” ditumbangkeun.

Dina jam anu sarua kajadian lini anu gedé, sarta sapuluh bagian kota rubuh, jeung dina lini éta maot tujuh rébu jelema; ari anu kari kacida sieunna, tuluy ngamulyakeun ka Allah Nu Maha Kawasa di sawarga. Wahyu 11:13.

Dina kacumponan lini gedé Révolusi Perancis, tujuh rébu anu dipaéhan ngalambangkeun karajaan Perancis. Dina “jam” lini gedé éta, nyaéta hukum Minggu, tujuh rébu anu dipaéhan ngalambangkeun umat Advent Poé Katujuh anu sujud ka Roma, sabab ngan maranéhnanana anu ngartos kana tanggung jawab ngeunaan Sabat poé katujuh anu narima tanda sato galak nalika hukum Minggu datang.

“Parobahan poé Sabat téh mangrupa tanda atawa cap tina kakawasaan Garéja Roma. Jalma-jalma anu, sanggeus ngartos kana tuntutan parentah kaopat, milih ngajaga Sabat palsu pikeun ngagantikeun anu sajati, ku kituna keur méré panghormat ka éta kakawasaan anu ngan ku éta baé hal éta diparéntahkeun. Tanda sato galak téh nyaéta Sabat papal, anu geus ditarima ku dunya pikeun ngagantikeun poé anu geus ditangtukeun ku Allah.

“Tapi waktu pikeun narima tanda sato galak, sakumaha geus ditangtukeun dina nubuat, can acan datang. Mangsa pangudian can acan datang. Aya urang Kristen sajati dina unggal garéja, teu iwal dina pasamuhan Katolik Roma. Taya saurang ogé dihukum saméméh maranéhna nampa cahaya jeung ningali kawajiban parentah kaopat. Tapi lamun parentah éta engké medal pikeun maksa Sabat palsu, jeung nalika sora tarik malaikat katilu ngélingan manusa ngalawan nyembah ka sato galak jeung gambarna, garis pamisah bakal écés diguratkeun antara anu palsu jeung anu sajati. Harita jalma-jalma anu masih kénéh neruskeun palanggaran bakal narima tanda sato galak dina tarang maranéhna atawa dina leungeun maranéhna.

“Kalayan léngkah anu gancang urang keur ngadeukeutan mangsa ieu. Nalika gereja-gereja Protestan ngahiji jeung kakawasaan sipil pikeun ngadukung agama palsu, anu ku sabab ngalawanna karuhunna kungsi nandangan panganiayaan anu pangkejemna, mangka Sabat papal bakal dipaksakeun ku kakawasaan gabungan antara gereja jeung nagara. Bakal aya murtad nasional, anu tungtungna moal lain ngan karuksakan nasional.” Bible Training School,

2 Pébruari 1913.

“tujuh rebu” anu dijungkirbalikeun dina “jam” lini gedé éta, nya éta hukum poé Minggu, ogé dipapadankeun jeung “tujuh rebu” anu nolak sujud ka Izébéel dina mangsa Élia.

Tapi Kami geus nyésakeun keur Kami tujuh rebu urang di Israil, nyaéta sakur nu tuurna can sujud ka Baal, jeung unggal sungut anu can nyium anjeunna. 1 Raja-raja 19:18.

Rujukan anu kahiji kana tujuh rébu nandakeun hiji golongan satia anu nampik sujud ka Izebel, sedengkeun rujukan anu panungtung ngalambangkeun hiji sésa anu memang sujud ka Izebel. Nalika kapausan nalukkeun tanah anu mulya (sato galak tina bumi dina Wahyu tilu welas), dina mangsa hukum Minggu, hiji golongan “ditumbangkeun” sedengkeun golongan séjén luput tina panangan pangawasa Babul, sabab dina waktu éta pesen pikeun kaluar ti Babul mimiti dibewarakeun.

Anjeunna ogé bakal asup ka tanah anu mulya, sarta loba nagara bakal diruntuhkeun; tapi ieu bakal luput tina pananganana, nyaéta Édom, jeung Moab, jeung para pamingpin ti bani Amon. Daniel 11:41.

Kecap “countries” téh kecap tambahan, sabab loba nagara henteu “ditumbangkeun” dina hukum poé Minggu, tapi loba individu Advent Poé Katujuh anu kitu, sabab dina titik éta maranéhna waé anu dipihartikeun tanggung jawab kana caangna malaikat katilu. Maranéhna téh “loba” éta, sabab maranéhna nyaéta jalma-jalma anu kungsi dipanggero supaya kaasup di antara nu narima meterai Allah, tapi maranéhna nolak panggero éta.

Sarta saur-Na ka anjeunna, “Sobat, kumaha maneh bisa asup ka dieu bari teu maké pakean panganten?” Jeung anjeunna jadi teu walakaya. Tuluy saur raja ka para palayan, “Beungkeut leungeun jeung suku manehna, bawa anjeunna indit, sarta alungkeun anjeunna ka gelap nu pangluarna; di dinya bakal aya ceurik jeung kekerot huntu.” Sabab loba anu disebut, tapi saeutik anu kapilih. Mateus 22:12–14.

Panghianatan ku para pangeran jeung para présidén dina Daniel pasal genep téh ngagambarkeun hukuman pikeun kakawasaan agama anu nipu kakawasaan nagara.

Raja marentahkeun, tuluy maranéhna mawa jalma-jalma anu geus nuduh Daniel, sarta maranéhna dialungkeun ka jero liang singa, maranéhna, anak-anakna, jeung pamajikan-pamajikanana; sarta singa-singa éta ngéléhkeun maranéhna, jeung ngarempag sakabéh tulang-tulangna jadi lebur saméméh maranéhna nepi ka handapeun liang éta. Daniel 6:24.

Urang baris neruskeun kitab Daniel dina artikel salajengna.

Sareng naon deui anu kudu ku kami diucapkeun? Sabab waktu moal cekap keur nyaritakeun ngeunaan Gidion, jeung ngeunaan Barak, jeung ngeunaan Simson, jeung ngeunaan Yéfta; kitu deui ngeunaan Daud, jeung Samuel, jeung para nabi; anu ku iman geus nalukkeun karajaan-karajaan, ngalaksanakeun kabeneran, narima jangji-jangji, nyumpeleun sungut singa-singa. Ibrani 11:32, 33.